

XVI. ÉVF. 1. SZÁM

Ára: 150 Ft

2007. január – február

TISZTELT APOSTAGI POLGÁROK!

Községünk Önkormányzata, választott tisztségviselői és a közszolgáltatásokat ellátó munkatársak nevében köszöntöm Önöket a 2007. évben.

Tekintettel arra, hogy polgármesterré történő választásom óta ez az első alkalom, hogy nyilvánosan Önökhöz, apostagi lakosokhoz szólok, engedjék meg, hogy minden választópolgárnak megköszönjem, hogy szívéből viselték településünk jövőjét és a választóurnákhoz járultak. Külön köszönöm, hogy megtiszteltek bizalmukkal és polgármesterré választottak. A végtelenül izgalmas, sokrétű feladatot igyekszem legjobb tudásom szerint ellátni oly módon, hogy az a település és a településen élő közösség javát szolgálja.

Az itt eltöltött 4 hónap alatt megtapasztaltam a rám bízott feladatok sokszínűségét, örömeit és sajnos néhol sajnálatos történéseit is. Az új testületünk – ahogy az elmúlt ciklusban is – egyetemes, a kollégák segítőkészek, úgyhogy minden adott a szakmai munkához. Talán a források elapadása és a kormány minden és mindenkit érintő „nadrágszj-politikája” okozhat kisebb-nagyobb nehézséget a működésben éppúgy, mint a fejlesztési terveink megvalósulásában.

Mégis talán a mások által sokszor emlegetett naivitásom, optimista életfelfogásom és a közösségi összefogásba vetett hitem mondatja velem, hogy a jelenlegi lehetőségeket megragadva, azokat okosan felhasználva hosszú távon hozzájárulhatunk településünk európai szintű jövőjéhez. Úgy gondolom, hogy a jövőt illető elképzeléseink, településünket és környezetét érintő fejlesztési

terveink, a korábbi évekhez hasonló szigorú gazdálkodással, jó szakmai együttműködéssel a következő nehéz gazdasági időszak dacára is teljesíthetők.

Tisztelt Apostagiak!

Mindenkinek figyelmébe és átgondolásra ajánlom a Márk evangéliumában található felszólítást: „Legyetek éberek!”. A mai rohanó világunkban még ha közhelyként is emlegetjük, fontos, hogy ne hagyjuk magunk mellett elrohanni a lehetőségeket. Készüljön fel ki-ki saját tehetségéhez és képességéhez mértén, készüljünk közösen. Legyenek kész terveink a jövőt illetően, hogy gyorsan de körültekintően megragadhatjuk az esélyt, különben az elsuhan mellettünk, s csak később vesszük észre, hogy olyasmit vártunk, ami körülöttünk volt.

Végezetül talán ami még fontosabb mindennél, a hit. Higyünk abban, hogy képesek vagyunk átvészelni a nehéz időszakokat, hogy javulnak az életkörülményeink, s hogy jobb, vidámabb jövő vár ránk.

„Egyikünk élete sem könnyű. És akkor? Legyen bennünk kitartás, és mindenekelőtt bízzunk önmagunkban. Hinnünk kell benne, hogy tehetségesek vagyunk valamiben, és ezt – kerül amibe kerül – meg tudjuk valósítani.” /Marie Curie/

Ezekkel a gondolatokkal kívánok Önöknek szeretetteljes, emberi kapcsolatokban gazdag, tisztos megélhetést nyújtó 2007-es esztendőt.

Zakar Zoltán
Apostag Község Polgármestere

TISZTELT OLVASÓNK!

Ezúton hívjuk fel a figyelmét arra, hogy az új évben ismét lehet előfizetni az Apostagi Napló következő számaira. A 6 db lap alkalmanként 150 Ft-ba kerül majd, melyet a közművelődés munkatársai házhoz visznek.

Előfizetni a Községi Könyvtárban lehet személyesen vagy telefonon a 06-78/428-227-es számon!

Szerkesztőség

Helytörténet

Mottó: „Hogy unokáink is tudjanak róla!”

1944. december 24-re, az apostagi helytörténet gyásznapijára emlékezünk:

A szovjet hadsereg csapatai 1944. november 4-én vonultak be Apostagra.

A község szovjet katonai parancsnoka a közvetkező héten munkaszolgálatosokat kért a dunai pontonhíd építéséhez. A község másodbírója engem is beszervezett a munkacsoportba. Fákat termeltünk ki a csabonyi erdőben. A gallyaiktól megtisztított szálfákat vállon cipeltük a híd szalki hídfőjéhez. Estére a szalk-szentmártoni iskolába kísérték fegyveres öreink éjszakai szállásra. Sógorommal elkértük magunkat azzal, hogy rokonunkat szeretnénk meglátogatni. Egy szovjet őrnagyot találtunk rokonunk lakásán. A háziak – mivel nálunk jobban tudtak oroszul – írást kértek és kaptak az őrnagytól részünkre, mely mentességet biztosított a további hadimunka-kötelezettség alól. Ezzel a dokumenttel – nagy szerencsével – eljutottunk egy dunavecsei határban levő tanyára; rokonaink befogadtak.

Az 1944. december 24-i karácsonyestét ott töltöttük. A penteleli tragikus eseményt barátaim elbeszélései alapján tudom felidézni:

Az előzmények: Fegyveres katonával járta be a falut a másodbíró, mert 45 fős munkacsoportot kellett a katonai parancsnokság követelésére kiállítani 14 évestől 52 évesig a község-házára. A tanácsteremben gyűjtöttek össze harmincegynehány embert. Útnak indították a csoportot.

Délután még újabb 10-12 embert követeltek a szovjetek. Őket lovas kocsival szállították a pontonhíd szalki hídfőjéhez.

Nyirkos köd ereszkedett le a várakozó munkacsoportokra. (Más településekről is voltak odavezényelt csapatok.) A késő délutáni szürkületben egyszer csak megkapták a parancsot, induljanak a pontonhídon át, a dunántúli

partra. A penteleli hadiúton, zárt sorokban menetelő 44 fős apostagi csoport hallja a repülőgép bűgását, a bomba a csapat középső szakaszára hull, és 37 apostagi lakos halálát okozza. (1 fő a kötőzőhelyen halt meg.) Lovaskocsik vágatnak haza a sebesültekkel a tragédia hírével. Újabb lovas kocsik indulnak és szállítják haza a „lebombázottak” földi maradványait. A község háza tanácstermében ravatalozzák fel az áldozatokat. Karácsony másnapján a római katolikus temetőben közös sírba temetik el őket. (Egy kivételével, akit a családi sírhelyre temetnek.)

Lemez-kereszt emlékmű jelzi a lebombázottak közös nyugvóhelyét. Apostagnak erről a gyásznapijáról meg kell emlékeznünk.

2006-ban is megkoszorúztuk a dunapenteleli áldozatok emléktábláját.

Nem felejtünk, mert nem felejtethünk!

B. P.

Karácsony, 1944

Emlékezünk ma egy Nagy tragédiára:
Falunk lebombázott
Harmincnyolc fiára.
A döbbenet, s a kín,
A fájdalom fogta
Szíveinket akkor
Vasmarokra.
Emlékezünk rájuk,
Az áldozatokra,
Kiket elnémított
Örökre a bomba.
Nem egy szörnyű álom,
Valóság volt az a
Fekete karácsony:
Szeretet estélyén
Halálba menetelt
– többé vissza nem tér –
Apa, fiú, testvér.
Háború zajában,
– fenyőfára várva –
Halálhír érkezett
Sok kis fehér házba;
Családok borultak
Mély, fekete gyászba.

Testvéreink, fivéreink,
Köszönjük hűségtek!
Kapjatok égi bért
Áldozatokért.
Nincs nagyobb hősi tett,
Mint az, ha életet
Áldoz fel valaki
A baráti közösségért.
Kedves jó földiek,
Drága emléketek
Őrzi sajjó szívünk
És a hálás emlékezet.

Nagy Lajos Kossuth-díjas írónk születésnapjára

Falunk büszkeségének, Nagy Lajos Kossuth-díjas írónk születésének 124. évfordulójára emlékezünk. Ha számba vesszük a XX. századi próza magyar klasszikusait, Nagy Lajos nevét az elsők között találjuk.

Szigorú realizmus, embersége kiállta az idők próbáját. A kor amelyben élt, teljes súlyával ránehezedett, embertelenül meggyötörte. Nagy Lajosnak, az embernek sok gyenge perce volt, érzékeny, neurasztériára hajló alkata megbosszulta magát, de Nagy Lajos, az író mindig fegyelmessé maradt. Sallangtalan művei máig utolérhetetlen példaként magasodnak fel. Természetesen szövetségesévé vált irodalmi hőseinek, a kiszolgáltatottaknak, az elnyomott kisembereknek. Írásai könyörtelen igazmondással leplezték le a kispolgári életet. A mély-séges humanizmus, az együttérzés sugallhatott olyan lelket felkavaró írásokat, mint az övé.

Méltóképpen úgy ünnepelhetjük Öt, ha igyekszünk minél jobban megismerni műveit, szellemi hagyatékát, amelyek ma is időszerűek.

Nagy Lajos 1883. február 5-én született az Apostaghoz tartozó Tabáni-telken. Iskolás koráig itt élt a tanyán nagyszüleivel. Tanulmányai közben többször járt vissza a szülőföldjére. 1922-29-ig a Nyugat c. folyóirat munkatársa volt. Megalkotta az irodalmi szociográfiát Apostagról, a Kiskunhalom c. művével. 1934-ben Illyés Gyulával meghívást kaptak a szovjet írók kongresszusára. Kiábrándító élményeiről útirajzban számolt be. Tízezer kilométer Szovjet-Oroszország földjén címmel.

Háromszor részesült Baumgarten-díjban.

Minden művében a valóság igazi arcának bemutatására törekedett. „Igazat írni – ez az író egyetlen feladata.” – vallotta.

Több írásban állított emléket falunk tájainak, lakóinak. Igazi remekmű a Tanyai történet c. elbeszélés. A Kiskunhalom c. műve 1934-ben jelent meg. Nagy elismerést hozott az írónak. József Attila, Illyés Gyula, Babits Mihály és sokan mások dicsérettel szóltak róla.

1938-ban megjelenik a Három boltos kisasszony c. műve, amely szintén apostagi élményekből táplálkozik. Filmet is készítettek a műből a faluban. Az 1937-ben megjelenő A falu álarc, szintén Apostagról szól. A két kötetes önéletrajzi regényben is sok gyermekkori emléket idéz a szülőföldről. Az első kötet A lázadó ember, amely 1949-ben jelent meg. A második kötet A menekülő ember, 1954-ben jelent meg.

Nagy Lajos nyugtalan sorsú szellem, provokáló lélek. Népszerűtlen klasszikus, s mindezeket túl: nagy író. Örökké aktuális, aki nélkül hiányos lenne a szó tágabb értelmében vett magyarságismeretünk.

Nagy Istvánné ny. tanár

Fiók Titok

„Nyitott szemmel kell jární,
Hogy meglásd, ami előtted áll,
Oly gyakran csak a kérget látod
S nem pedig az eret a fán.
Pedig ismered a csert, a tölgyet
S megannyi büszke fajt
De nem veszed észre
Ha egy ismert is másképp nő,
Másféle hajt.”

Bizonyára sokan ismerik Fenyvesi István-
nét, de ha sejtésem nem csal, sokan megle-
pödtek azon, hogy a versek alatt az ő neve
szerepel. Jól gondolják, Ő a költő, Ő az alko-
tató.

Amikor megtudtam, hogy Bija („művész-
név”) is ír, nagyon meglepődtem, hiszen – tö-
redelmesen bevallom – félreismertem őt, il-
letve nem is gondoltam volna, hogy ő is egy-
fajta „csodabogár”, aki rímet farag a fájda-
lomról, szerelemről és az emlékeiről.

Nem a legjobb verseit olvashatják itt – nem
véletlen –, ugyanis ezekkel az alkotásokkal
sokkal jobban be lehet mutatni a költői énjét,
az anyát és a nőt.

Bijának sok sikert, olvasóinknak pedig jó
olvasást és elmélkedést kívánok!

Gerszthaimer Zsolt

**EGY KÖNNYES
ÉJSZAKA**

Szomorú éjszaka volt az enyém,
Könnyeim égtek szemem tengerén.
Elvesztettem ki fontos volt nekem
Egy bántó mondattal ez lett a vesztem!

Szívem meghasad, fáj az érzés,
Nincs kegyelem, nincs megértés!
Én vagyok a hibás, én tettem rosszat,
Érzéseiddel csakis én játszottam!

Adj egy esélyt, hogy jóvá tudjam tenni,
Szívedet – Lelkedet engeddd szeretni!

Ne mérj rám ekkora büntetést
Bár az indokot megértem én!

Adj esélyt, kérlek, még nekem,
Bebizonyítom, MEGÉRDEMLEM!
Ne dobj el, mint egy hervadt rózsát,
Mínek illata, színe megfakult már!

Ne hagyj szenvedni, nekem fáj jobban,
Megmutatnám, hogy az öröm, hol van!
Tudom, mit tettem, feledni nem lehet,
Mégis: KÉRLEK, BOCSÁSS MEG
NEKEM!

Fenyvesi Istvánné

KICSI FIAMNAK!

(22. születésnap)

Születésed napján köszöntelek Téged!
Köszönöm a sok jót s szépet, amit adtál
nékem!
Kívánom, hogy mindig boldog és vidám
legyél,
Életed során bánatot, fájdalmat ne ismerjél!
Mindig maradj ember, legyél önmagad,
Soha ne feledd, hogy rám mindig
számíthatsz!
Veled leszek mindig, amíg csak kéred,
Amíg anyára van szükséged!
Egészség, boldogság kísérjen utadon,
Isten éltesse e gyönyörű napon!
BOLDOG SZÜLETÉSNAPOT!

Fenyvesi Istvánné

KICSI KÖNNYCSEPP

Kicsi könnycsepp lefolyik az arcomon,
Elmossa talán, mi szívemnek fájdalom!
Kicsi könnycsepp öntözz meg egy virágot,
Tegye szebbé számomra a világot!

Kicsi könnycsepp mutass utat,
Hogyan felejtsem el a múltat?
Kicsi könnycsepp maradj velem,

Legalább Te szeress engem!

Kicsi könnycsepp Te láttál mindent,
Ölelést, csókot, boldog percet!
Kicsi könnycsepp Ő volt az életem,
Vigyázz most Te rá, hisz már nincs velem!

Kicsi könnycsepp adj még reményt!
Sodorja az élet újra felém!
Kicsi könnycsepp vidd üzenetem,
Vele szeretném az életem!

KICSI KÖNNYCSEPP, SEGÍTS NEKEM!

Fenyvesi Istvánné

SZERELMI BÁNAT

(Ercsi lányomnak)

Sír a kicsi lányom, szíve fájdalommal teli,
Nem tudom, hogyan segíthetnék neki!
Fáj, hogy látom, szenved és bánatos,
Egy elmúlt szerelem az, ami fájdalmat okoz.
Térj észre kicsi lány, hisz előtted az élet,
Találsz a világon ezemyi szépet!
Eljön a szerelem, hiszem és tudom,
Hidd el nekem Drága, hisz szívemből
mondom!
Tüntesd el a bánatot, örülj és ne vess,
Az élet kemény, de ÉLNI ÉRDEMES!

Fenyvesi Istvánné

124 éve született

Községünk jeles fia: Nagy Lajos író, az Apostagról írt „Kiskunhalom” szerzője. A helyi Nagy Lajos Társaság és az Általános Művelődési Köz-
pont intézményegység vezetője – közös szervezéssel – emlékestet rendezett február 3-án a művelődési házban.

Kossuth-díjas írónk irodalmi munkásságáról – jelentősebb műveinek áttekintő elemzésével, egyes művek apostagi vonatkozásainak idézésé-
vel – Nagy Istvánné nyugdíjas általános iskolai tanár, a helyi Nagy Lajos Társaság elnöke emlékezett meg az évfordulóhoz méltón. Az est mű-
sorában elhangzott Nagy Lajos kedvelt, - "Tülső soron esik az eső" kezdetű nótája, továbbá béres-dalok és nóták a Dalkör előadásában. (Az író
– Tabányitelek pusztán – 6 éves koráig béresgyerekek között nevelkedett.)

Tóth Károlyné nyugdíjas általános iskolai tanár átéléssel mondta el Spáring Margit „Nagy Lajos emlékére” c versét.

A műsor második felében került sor a „Három boltoskisasszony” c. TV-film vetítésére. A 14 éve készült film elé Babucsik Pál mondott beve-
zetőt. Felhívta az est résztvevőinek figyelmét a film forgatókönyve, a regény és a három boltoskisasszony valós története közötti különbségekre.
Viszonylag jelentős számú közönség tetszéssel fogadta a filmet. A rendezvény összességében hangulatosnak, sikeresnek minősíthető; méltó volt
egy irodalmi est elvárt színvonalához.

Konyhalesen

Svéd csirkemell

Hozzávalók: 6-8 csirkemellszelet, 2 tojás, 15-20 dkg sajt, 4 dl tejföl, kevés margarin

A kissé kivert húsokat sózzuk, tojásba majd reszelt sajtba forgatjuk. Tűzálló tál alját kikenjük margarinnal, és a húsokat belerakjuk. A megmaradt tojást összekeverjük a tejjel és a reszelt sajttal és a húrra öntjük. 50 percig alufóliával letakarva sütjük, majd 10 percig fólia nélkül.

Csokoládékrémes csavart torta (16 szelet)

Hozzávalók: 4 dl tej, 3 tk. kakaópor, 5 ek +10 dkg kristálycukor, 1-1 zacskó csokoládé- és vaníliaízű pudingpor /főzős/, 4 tojás, só, 10 dkg liszt, 1 zacskó sütőpor, 25 dkg puha vaj, 10 dkg porcukor, 3-4 ek. rum, 2 ek. reszelt étcsokoládé; díszítéshez: 1,5 dl

tejszín, csokipraliné, kakaópor

Elkészítése: 4 dl tejből, 3 tk kakaóporból, 5 ek kristálycukorral pudingot főzünk, majd tálba öntjük és folpackkal azonnal letakarjuk, hogy ne bőrösödjön. Hűlni hagyjuk.

A tojásokat szétválasztjuk. A fehérjét csipetnyi sóval kemény habbá verjük, közben beleszórjuk a 10 dkg kristálycukrot. Egyenként beledolgozzuk a tojássárgáját, majd beleszórjuk a sütőporral, vaníliaízű pudingporral elvegyített lisztet. Sütőpapírral kibélelve 35x40 cm-es tepsibe simítjuk. Előmelegített

sütőben kb. 200 °C-on 10-12 percig sütjük. A sütőből kivesszük, majd cukorral egyenesen meghintett konyharuhára borítjuk. A sütőpapírt óvatosan lehúzzuk róla. A piskótalapot egy másik nedvesített konyharuhával azonnal letakarjuk és hűlni hagyjuk.

A puha vajat a porcukorral és a rummal krémesre keverjük. Evőkanalanként beledolgozzuk az átkevert csokoládépuddingot, majd a piskótalapot a krém felével megkenjük.

Forró vízbe mártott késsel hosszában 6 egyforma széles csikra vágjuk. Egy csikot a tortátal közepére állítva feltekertünk, majd a többi csikot körétekerjük.

A tortát a maradék krémmel köröskörül bevonjuk, az oldalát csokoládédarabokkal megszórujuk. Kb. 2 órára hűtőszekrénybe tesszük.

A tejszínt kemény habbá verjük /habfixálót használhatunk/. A tortát habrózsákkal, pralinékkel díszítjük, végül kakaóporral behintjük.

Jó étvágyat kívánok!

Dr. Reha Józsefné

A Valentin-nap története

Mindenki számon tartja. Ajándékot ad és kap. Mókás levelezőlapokat ír és vár. De vajon mit is ünnepelünk február 14-én?

A Valentin-nap története nem teljesen tisztázott, de az ismert, hogy nagyon régen – egészen pontosan i. e. 270 körül – egy Valentin nevű katolikus pap lelkészkedett Rómában.

Ebben az időben tiltotta meg II. Claudius uralkodó a fiatal férfiaknak, hogy megnősüljenek. Mert úgy gondolta, hogy a nőtlen férfiakból jobb katonák válnak, mint azokból, akiknek feleségük és családjuk van.

Amilyen romantikus férfi volt Valentin, felismerte, hogy ez a döntés mennyire káros a fiatal férfiak számára, és ezzel a határozattal csak nőni fog a titokban kötött házasságok száma. Amikor Claudius rájött, hogy a pap a döntést ellenzi, halálra ítélte őt.

Halála előtt a pap egy levelet írt a börtönőr lányának (akibe beleszeretett), amit alá is írt: „A te Valentinod” – ez a kifejezés ma már szinte szállóige lett.

Akadnak olyan vélemények is, melyek szerint a Valentin-nap gyökerei az ókori római szokásokhoz kötődnek. Pontosabban a Luperca istennő nevével jelzett ünnepsorozat, amit február 14-én tartottak. Ilyenkor egy falárában összegyűjtötték a felcseperedett lányok neveit, melyeket fiatal, nőtlen férfiak húztak ki. Ha az ily módon kialakult kapcsolatból szerelem szövődött, a párt a következő évben február 14-én összeadták. Egyesek szerint

így lett hagyomány Valentin és Luperca találkozásából. Napjainban is nagyon népszerű ilyenkor tartani az eljegyzéseket, és nagyon sokan választják ezt a napot a házasságkötésük napjává is.

A néphit úgy tartja, hogy a madarak e napon választanak párt maguknak.

Bár a Valentin-nap körüli igazság nem egészen tisztázott, minden történet a szeretetet, a kedvességet hangsúlyozza, azt a hősi és romantikus szellemet, amit a pap megtestesített. 496-ban Gelasius pápa rendelte el, hogy február 14-én ünnepeljék a Szent Valentin- napot.

Az angolok már 1446-ban ünnepelték ezt a napot. Itt az a szokás járta, hogy ezen a napon, kilépvé a házból, akibe elsőként belebotlik az ember, az lesz a Valentinja. Más helyen pedig a hajadonok a nagy nap előestéjén babérkoszorút tettek a párnájuk alá, hogy ennek segítségével megálmodják, ki lesz életük párja. Az 1700-as években divatosá váltak a Valentin-verseskötetek.

A XIX. században már üdvözlőkártyákat is küldtek egymásnak az emberek ezen a napon. Tehát nem meglepő, ha február 14-én, Valentin-napon szerte a világon sok szerelmes megemlékezik egymásról és megünnepeli a szerelmesek napját.

Több évszázados poraiból a múlt évszázad végén éledt újjá a Valentin-nap hagyománya. Ekkor terjedt el a máig oly népszerű levélküldés. Ezen a napon nyíltan szabad volt emlékezni az elmúlt szerelemre, levelet küldeni a szép idők emlékére. Sokan levélben vallották meg érzéseiket plátói szerelmüknek, mindezt névtelenül, „a te Valentinod” aláírással, és viszon-

zást nem várva. A be nem teljesedett szerelem szintén e nap témaköréhez tartozik.

Bár a szerelmesek napja íratlan, nem oldja fel a szokások alól egyik nem vagy korosztály képviselőit sem. Ezen a napon nem szabad megsértődni, megharagudni.

Végezetül következzen a hajdani babonákból néhány érdekesség, melyeket egy kis modernizálással a szerelmesek ünnepén ki is lehet próbálni. A próba ugyanis nem jár semmilyen kockázattal. Ha bejön, remek, ha nem, hát Istenem...

– Meg kell gyújtani egy szál gyufát, megvárni, amíg elég, s amerre ekkor dőlni fog, abból az irányból fog jönni a szerelmes.

– Ha valaki kilenc kútról hoz vizet, és abból a kiszemelt legényt vagy leányt megitatja, akkor az illető mindig szeretni fogja.

– Érdemes cicát „uszítani” a lányos házhoz érkező legényre, mert ha ott egy macska a fiú lábához dörgölőzik, akkor a fiú abból a házból fog nősülni.

– Madárral álmodni férjhezmenetelt jelent.

– Ha a lány vagy fiú eltör egy tükröt, akkor 9 évig nem fog megházasodni.

– Akik nagyon szerelmesek egymásba, és azt akarják, hogy szerelmük örökös legyen, egymás hajának szálait süssék tésztába, és közösen egyék meg. Akkor soha nem fogják elhagyni egymást.

Nagy Andrea

Karácsonyi gyűjtés Apostagon

Az elmúlt nyáron egy erdélyi kirándulást szerveztünk: négy fiatal nekivág a „Nagyvilágnak”. Utunk során rengeteg érdekes helyen jártunk, rengeteg élményben volt részünk, de legfőképp rengeteg érdekes emberrel ismerkedtünk meg.

Egyik kirándulásunk alkalmával – mikor a Szent Anna-tóhoz igyekeztünk felfelé úttalan utakon – egy ismeretlen jövevény csatlakozott hozzánk. Egyedül volt, és mivel sokkal gyorsabban haladt, mint mi, úgy tűnt, szinte a semmiből bukkant elő. Beszédbe elegyedünk vele, de utunk során nem derült ki számunkra, hogy ki is ő valójában. Rövidnadrágot, egyszerű pólót és szandált viselt, mint minden turista. Viselkedésében sem volt semmi szembetűnő, már az ottani körülményekhez képest.

Ugyanis tudni kell az erdélyi emberekről – mint azt valószínű, sok olvasó tudja is – nagyon közvetlenek és segítőkészek. Negyedórányi beszélgetés után úgy kaptattunk fel a krátertóhoz, mintha már több éves barátságban lennénk.

Szóval miután megérkeztünk a tóhoz, úgy tűnt, elválnak útjaink. Míg be nem érték társai, mert kiderült, nem egyedül van, tovább folytattuk ismeretszerzésünket. Mikor aztán társai is megérkeztek, és „Dicsértessék a Jézus Krisztus”-sal köszöntek nekünk, kezdtük kapisgálni, milyen emberek közt is jutottunk fel a Szent Anna-tóhoz.

Egy ferences szerzetesekből álló csoport kis

kirándulást szervezett maguknak, hogy az ott levő látványosságokat megtekintse. Tusnádfürdön végeztek karitatív szolgálatot. Bőjte Csabának épül ott egy újabb árvaháza, és annak létrejöttében segítettek.

Eredeti útvonalunk tervében szerepelt egy napos kitérővel Déva városa is. Igazából szeretettük volna megnézni Bőjte Csaba munkálkodásait, illetve ruhákat terveztünk vinni, de az utazási nehézségeink miatt le kellett mondanunk róla. Viszont így új lehetőségünk nyílt a segítségnyújtásra. Felvettük a kapcsolatot a „titkos idegennel”, Imre István atyával, és rajta keresztül juttattunk ruhákat, játékokat, ajándékokat illetve száraz élelmet a tusnádfürdői magyaroknak.

A gyűjtésre december 23-án, szombat délután került sor a katolikus templom melletti közösségi házban. Sütéménnyel és innivalóval vártuk a segíteni vágyókat, és karácsonyi muzsikával illetve környezettel próbáltuk magukat és a „vendégeinket” is ráhangolni az ünnepekre. Rengeteg adományt sikerült összegyűjteni, mely mostanra már valószínűleg Románia határain belül van. Nem jöttek olyan sokan a jótékonyági akcióra – ez részben a mi hibánk, mert az információáramlásban a falu felé nehézségeink támadtak –, de aki eljött, és hozott valamit a nehezebb sorsú gyerekek számára, az nem fukarkodott. Ezen cikk által is köszönjük a segítséget: Nagy Istvánnénak, Barta Áginak, Szilágyi Árpádnak, Tóth Mariannak, Valaczka Lukácsnak, Magyar Károlynak, Kerti Istvánnak, Kerti Gábornak, Köblös Irénnek, Csere Márknak illetve Pinkász Tamásnak és családjának.

Az adományokat az ünnepek után rögtön felvittük Pestre a Ferences Rendházba, ahol köszönettel átvették. Január elején indult egy kisbusz, mely kiszállította az ajándékokat.

Cikkem végén előre is tudatnám a kedves olvasókkal, hogy jövő karácsonykor is tervezzük ilyesfajta gyűjtést az erdélyi gyermekek részére.

Bankó Mihály

Újévi reménykedés Csíkmadarason

Szoktatom magam a gondolathoz, hogy nemcsak egy új évet kezdtünk 2007. január 1-jén, hanem talán egy új történelmi korszak köszöntött ránk. Vártuk, persze hogy vártuk az európai uniós csatlakozásunkat. Nem nagy reményekkel, de mi megtanultunk örülni annak, amink van, például lélegzetvételnyi magyarságunknak, s gyökeret eresztettünk a sziklába is. Dehogy ment volna ez a tiltott határon átívelő reménysugarak, a titkos biztatások nélkül, melyekre 1990 márciusában derült fény, majd betetőzésüket az 1991 augusztusában aláírt, testvérkapcsolatunkat szentesítő okirat jelentette.

Hála Istennek, a nagy demokráciában is tovább él bennünk az összetartozás gondolata, hisz a szeretet nem ismer határokat. Igaz, időnként lankad a kitartásunk, szétforgácsolódik energiánk a rengeteg ránk zúduló feladat miatt, de folyton érezzük, hogy vagyunk egymásnak, számíthatunk a baráti segítségre bármikor. A Jóisten is látja, hogy e nemzet más érdemel! Nem kizárólagosan a mi hibánk, ha olykor meginog nemzet tudatunk! Mert együvé tartozásunk vérünkben csörgedezik. Csak az nem érzi, aki idegen!

Bár különböző megbízatásokat kaptunk az élettől, a kihívás egyaránt súlyos, az anyaországi magyarok számára éppúgy, mint nekünk, a magyar föld keleti csücskét őrzőknek.

Úgy tűnik, a történelem engesztelni akar elhibázott lépéseiről: ahogy Trianonban meghúzták nélkülünk a határokat, úgy próbálják most enyhíteni azokat. Minden bizonnyal könnyebb nem lesz életünk az unióban, de talán egyre közelebb kerülhetünk egymáshoz.

Szeretnénk egyre gyakrabban keblünkre ölelni Benneteket, kedves apostagiak! Jó lenne, ha június 29-én, Szent Péter és Szent Pál napján, mely községünk búcsúünnep, együtt adhatnánk hálát mindenért. Hisz az igazi kincs a lelkünkben, a gyermekeinkben tovább élő példánkban rejlik!

Testvéri szeretettel a csíkmadarasiak nevében:

Bálint Emma óvónő

Tisztelt Apostagi Testvéreink!

Mint a falu polgármestere nagy szeretettel köszöntöm Önöket így év elején testvértelepülésükről, Csíkmadararól. Fiatalként nagy reményekkel vállaltam el településünk irányítását, abban a hitben, hogy tehetek valamit a falu fejlődése érdekében.

Köszöntöm Apostag község új vezetőségét, élükön a polgármester úrral, kívánva erőt, egészséget a vállalt munkához.

Remélem, hogy az eddig ápolott kapcsolatok még erősebbé válnak, és sok új baráti kapcsolat alakul ki településünk között.

Bár az újévet nem most köszöntjük, azért kívánok minden apostagi lakosnak egy eredményekben gazdag, békés, boldog új évet, Csíkmadaras község vezetősége és a magam nevében!

Tisztelettel:

*Bálint Lajos Lóránt
Csíkmadaras polgármestere*

Látogatás a Terror Házába

Andrássy út 60. Az idősebbek ennek hallatára még ma is összerézzenek, de a fiataloknak csak egy múzeum a sok közül.

Valóban, most múzeum, de a XX. században a magyar történelem két szégyenteljes és tragikus korszakában is valójában a TERROR háza volt.

A művelődési ház vezetője, Komáromi Petra szervezett látogatást Apostagról autóbusszal e különleges múzeumba 2006. december 2-án. A 33 fős csoport már a belépéskor szinte hátrahőkölt az ott felállított harcoksi félelmetes látványától, majd több órán keresztül tanulmányozhatta a rendszerezett emlékeket: dokumentumokat, hanganyagokat – akár korabeli eszközök igénybevételével – filmrészleteket, berendezett helyiségeket.

Mint azt az írott ismertető anyag tartalmazza, 1944-ben a nyilas rémuralom idején ez az épület volt a „hűség háza”, a nemzetvesztő magyar náci pártszékháza volt.

1945 és 1956 között pedig a hírhedt kommunista terrorszervezet, az ÁVO, és utóda, az ÁVH rendezkedett be ugyanitt. Az Andrássy út 60. a rettegés és a félelem házává vált.

A múzeum a terror áldozatainak állít emléket, de mementó is, ami a diktatúrák rémtetteire emlékeztet. Ez a két oldalán fasorral szegélyezett, pompás paloták és méltóságteljes lakóházak közt vezető nyílegyenes út köti össze a Belvárost a Hősök terével. Nevét az Osztrák-Magyar Monarchia egyik legkiválóbb magyar államférfijáról, gróf Andrássy Gyuláról kapta. Sajátos módon mindkét XX. századi terror rendszer, a nyilas és a kommunista is, e pompás sugárút egyik palotáját szemelte ki hóhérai székhelyéül. Az Andrássy út 60. sz. neoreneszánsz épületet Feszty Adolf tervezte 1880-ban.

A magyar nemzeti szocialista mozgalom Szálasi-féle szárnya 1937-től bérelt helyiségeket az épületben. Ide költözött az „Összetartás” c. szélsőjobboldali lap szerkesztősége is. Szálasi Ferenc, a nyilasok vezére az Andrássy út 60-ról azt mondta: „Az Andrássy úti székház számomra és a magyar népi kezdeményezés számára mindenkor a hűség háza fog maradni.”

Magyarország a II. világháború során a náci és a kommunista diktatúra keresztútjába került.

A náci hatalomra jutását követően az új, kollaboráns magyar kormány sárga csillag viselésére kötelezte zsidó származású polgárait. Megkezdődött a vidéki zsidóság összegyűjtése, majd deportálása német halálgyárakba.

A már megvert, de még le nem győzött náci Németország eltávolította Horthy Miklós kormányzót. Kezdetét vette a rövid és vérszomjas nyi-

las uralom. A „hűség háza” pincéiben a nyilasok emberek százait kínozták meg és gyilkolták le.

Magyarország 1945-re szovjet megszállás alá került. A szovjet tankokkal érkező magyar kommunisták első teendői közé tartozott az Andrássy út 60. átvétele, ahol az államvédelmi szervezetek működtek tovább, melyek vezetője Péter Gábor volt. Az egykori szabósegédttől és terror szervezetétől egy ország tanult meg félni. Az Andrássy út 60. alatt szolgálatot teljesítő ÁVH-s tisztek élet és halál urai voltak. Az elképzelhető legborzalmasabb, rendszerint hetekig tartó kínzásokba az áldozatok egy része már a kihallgatás közben belehalt. A testet összetörő, lelket megalázó gyötrelmeket túlélő fogvatartottak bármilyen jegyzőkönyvet hajlandóak voltak aláírni.

A terrorszervezet besúgóinak hada egy árnyékhadisereg munkapadoknál, szerkesztőségekben, hivatalokban, egyetemeken, templomokban és színházakban figyelte és rögzítette az emberek minden lépését. Tevékenységükhöz a szovjet megszállóktól kaptak elvi és gyakorlati irányítást, teljes körű támogatást. Senki és semmi nem lehetett tőlük biztonságban. Rájuk támaszkodva szereztek meg a kommunisták a hatalmat, építették ki és tartották fenn egyeduralmukat – egy olyan zsarnoki rendszert, amely minden harmadik családból elhurcolt, bántalmazott vagy megnyomorított valakit.

Később a házak alatti pincék falait áttörték, a pincelabirintusból börtönt alakítottak ki.

Az Államvédelmi Hatóság 1956-ban költözött ki az Andrássy út 60-ból. A múzeummá alakítással már nem pusztán magába foglalja az áldozatok emlékének szentelt kiállítást, de külseje is felidéz a hely szellemét. A Terror Háza az átépítéssel megszűnt egyszerű épületként létezni. Az Andrássy út 60. épület formájú szoborrá vált, mely emléket állít az áldozatoknak. A terror egykori háza ma azt példázza, hogy a szabadsáért hozott áldozat nem hiabavaló.

Érdeklődve jártuk a termetek a 2. emeletől a pincéig, ahol háborzongató volt hallani a diktátorok és szószólók hangját, ill. az elmondott szövegeket, látni a képeket, írott újság- és jegyzőkönyv- és naplórészleteket, az elhurcoltak hagyatékait 16 évvel a rendszerváltás után.

Különösen a pincebörtön volt megrázó, hiszen ezekről még az idősebbek – akik abban a korban éltek életük javát – sem tudtak biztosat.

Köszönöm a szervezőnek, hogy lehetővé tette a csoportos látogatást, és javasolom másoknak is, főleg az ifjabb korosztálynak, hogy ismerjék meg történelmünknek ezt a szakaszát is e hiteles forrásból.

Bodor Józsefné

MESEMONDÓ VERSENY KUNSZENTMIKLÓSON

Iskolai mesemondó versenyünk nyertesei január 24-én és 25-én Kunszentmiklósról indultak összemérni tudásukat más iskolák tanulóival.

Szerdán az alsósok versengtek egymással az ÁMK könyvtárban. Megyeri Gréta (4. o.) és Huszár Bence (1. b.o.) képviselték iskolánkat. 26 tanuló meséjét hallgattuk meg ezen a délutánon. Bence és Gréta nagyon izgultak, hiszen először vettek részt körzeti mesemondó versenyen. Sajnos nem mindenki vette komolyan a szabályokat. Sokan jöttek műmesével, verses mesével és kiabálós, mutogatós előadásmódokkal. Szerencsére a zsűri nagyon figyelt mindenre, és igyekezett igazságos

döntést hozni. Huszár Bence 4. helyezést ért el, Megyeri Gréta pedig becsülettel helyt állt. Jó hangulatban indultunk haza a késő délutáni hóesésben.

Sajnos felsőseink sokkal kellemetlenebb tapasztalatokat szereztek 25-én csütörtökön ugyanabban a könyvtárban. Mindössze 12 induló volt. Dobos László (5. o.) harmadik helyezést ért el, aminek természetesen nagyon örültünk, „titkos” favoritunk, Gyurin Emese sajnos nem lett helyezett sem. Kollégám tájékoztatásából tudom, hogy a zsűri nem állt feladata magaslatán. Egy olyan kisfiút hozott ki győztesként, aki mesemondásával meg sem közelítette Emese teljesítményét. Így hát fel-

sőseink vegyes érzelmekkel indultak haza. Laci bizony megérdemelt 3. helyezését, Emese csalódottan a részrehajló döntés miatt.

Remélem, azért nem veszítik el ilyenkor a gyerekek lelkesedésüket, és a következő évben újra nekivághatunk a megmérettetésnek.

Gratulálok mind a négy gyereknek, és sikeres szereplést kívánok a következő versenyekhez.

Ezúton szeretnék köszönetet mondani a felkészítő tanároknak és szülőknek, valamint az utaztatást lehetővé tevő Timár Károlynak és Tóth Szöllös Mihálynak.

Szurma Jánosné

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

A szilárd hulladék szállításának díjai a következők lesznek a 2007-es évben:

- 1./ Egységnyi díjtétel literenként: 2,05 Ft + Áfa
- a) 120 literes edényzet esetén ürítési díj edényenként: 246 Ft/ürítés + Áfa
- b) 240 literes edényzet esetén ürítési díj edényenként: 492 Ft/ürítés + Áfa
- 2./ Minimális közszolgáltatási díj ingatlanonként, havonta: 492 Ft/hónap + Áfa
- 3./ Hulladékgyűjtő zsák darabonként: 174 Ft/db + Áfa

Szolgáltatási és bérleti díjak a 2007-es évben:

A képviselő-testület a szolgáltatási és bérleti díjak megállapítását az alábbiak szerint fogadja el:

1./ Közterület használati díjak

- a./ alkalmi árusítás csak a piactéren történhet, mozgóárusítás – speciális fagylalt és mirelit tároló, szállító járművek kivételével – a községeben tilos!
- b./ piactér használatáért 850 Ft/asztal/5 óra időtartamig
- c./ lakásépítési munkákkal kapcsolatos építőanyagok, építési felszerelések közterületi tárolása maximum egy hónapig ingyenes, azt követően 250 Ft/m²/hét
- d./ hirdetőtábla elhelyezéséért 2 m² helyfoglalásig 7500 Ft/év díjat kell fizetni, illetve töredék év esetén annak arányos részét
- e./ mutatónyos, cirkusz stb. esetén 7500 Ft/nap/100 m² díjat kell fizetni
- f./ árusító és egyéb фуlke felállítására külön közterület használati megállapodást kell kötni érvényes építési engedéllyel
- g./ gépjárművek rendszeres és folyamatos közterületi tárolása esetén 750 Ft/m²/hó a közhasználati járművek kivételével
- h./ az a-g pontokban foglalt díjak ÁFA nélkül értendők

- 2./ **Földterületek bérleti díja: 22.000 Ft/ha**
- 3./ **Homokeladás: 750 Ft/m³+Áfa**

INTÉZMÉNYVEZETŐI HATÁSKÖRBE KERÜL

Önkormányzati intézményekre vonatkozó képviselő-testületi bérleti díj ajánlat:

Művelődési ház

1. nagyterem 1/3-ad része 3000 Ft + Áfa/délután (8-12)
 2. nagyterem 30.000 Ft + Áfa/nap
 3. lakodalmak 40.000 Ft + Áfa (péntek 18 órától hétfő 7 óráig)
- Faluház**
1. esküvő 26.600 Ft + Áfa
 2. külső szervek rendezvénye 8.000 Ft/óra/rezsivel/ + Áfa
 3. belépőjegy 150 Ft

5./ Az önkormányzat tulajdonában lévő intézmények (művelődési ház, Faluház) kedvezményes igénybevételei rendje:

az alábbi szervezetek ingyenesen vehetik igénybe:

- az önkormányzat intézményei intézményi rendezvényekre
- szülői munkaközösségek (óvoda, általános iskola)
- Színjátszókör
- Közrendvédelmi Egyesület, Községi Sportegyesület, LADIK Ifj. Egyesület, ABAK, Gazdakör
- osztálytalálkozókra, öregdiák találkozókra (5 éves, 10 éves stb.)
- lakossági célt szolgáló események (véradás, tüdőszűrés, szűrések stb.) polgármesteri egyetértéssel
- egyéb közcélú, közérdekű, de nem profitérdekelt rendezvényre polgármester engedélyével
- tomatermét a sportegyesület ingyenesen veheti igénybe az ált. isk. igazgatójával kötött szerződésben foglaltak szerint
- életvitelszerűen helyben lakó lakodalom és esküvő tartására a művelődési házat, Faluházat ingyenesen veheti igénybe

Amennyiben bevétel a rendezvény, úgy a felmerült rezsiköltségeket meg kell fizetni a rendezőnek. Eseti bérbevételekor bérleti szerződést kell kötni, melyről nyilvántartást kell vezetni.

- 6./ Az 1-5. pontban megállapított bérleti díjakon felül a bérlő a közműköltséget külön köteles megfizetni.

Értesülnek: intézményvezetők, gazdálkodás

Az étkeztetési díjak alakulása a 2007-es évben:

- Óvodai gyermekétkeztetés intézményi térítési díja
- ebéd: 184 Ft + Áfa
tízórai: 47 Ft + Áfa
uzsonna: 34 Ft + Áfa

Általános iskolai gyermekétkeztetés intézményi térítési díja

- ebéd: 227 Ft + Áfa
tízórai: 51 Ft + Áfa
uzsonna: 39 Ft + Áfa

Az új térítési díjakat 2007. február 1-jétől kell alkalmazni.

Idősek Klubja étkeztetés intézményi díja
Nyersanyagköltség: 227 Ft + Áfa
Étkeztetéssel kapcsolatos költség: 108 Ft + Áfa

Összesen: 335 Ft + Áfa (402,- áfás ár)
Az új térítési díjakat 2007. február 1-jétől kell alkalmazni.

A képviselő-testület elfogadta a 2007. évi költségvetési koncepciót

A koncepció elkészítéséhez sajnos semmiféle tájékoztató anyag nem érkezett a Magyar Államkincstártól. Ez jelentősen nehezítette a testület, az intézmények és az apparátus előkészítő munkáját.

A feladat- és hatásköri rendszer lényegi változtatására nem kerül sor, a gazdálkodás szabályozási feltételrendszer alapvetően változatlan, a pénzügyi feltételei pedig romlanak.

A normatív állami hozzájárulások továbbra sem fedezik a személyi juttatások és azok járulékaival kapcsolatos kiadásokat.

Az intézmények személyi összetétele a következő módon alakul:

- Szociális intézmény: jelenleg összesen 4 fő látja el a feladatokat és 1 fő védőnő.

Önkormányzati döntés alapján a házi gondozás kistérségi formában történik.

Így a létszám 3 fő.

ÁMK:

- Általános iskola: 17 fő pedagógus, 1 fő iskolatitkár, 1 fő karbantartó, 3 fő takarító
- Óvoda: 4 fő pedagógus, 5 fő dajka
- Művelődés: 1 fő, 2 fő takarító
- Polgármesteri Hivatal: 1 fő polgármester, 1 fő jegyző, 7 fő ügyintéző, 1 fő hivatalsegéd, 1 fő mezőőr, 1 fő technikai

A keresetek törvényben előírt szinten, kötelező bértábla és illetményalap számításával történhetnek

Bevételek

1./ Helyi források:

- az iparüzési adó mértékét ebben az évben emelte a testület a maximális szintre, 2%-ra. Az iparüzési adó a vállalkozásoknál teljes mértékig elszámolható. Iparüzési adóból 2005-ben 22.867 e Ft jött be.

2006-ban 50.564 e Ft (november végéig) Gépjárműadóból a teljes bevétel az önkormányzaté. Jelentős változás áll be a szabályozásban, teljesítmény alapján és nem a súly alapján történik az adózás!

2005. évi bevétel: 6.803 e Ft

2006. évi bevétel: 7.179 e Ft

– talajterhelési díjból: 2005. évi 316 e Ft

2006. évi 813 e Ft

– lakbérek: 2005. évben: 305 e Ft

2006. évi: 380 e Ft

– műhely, gazdálkodási díj: 2005. évben:

870 e Ft

2006. évben : –

– pótlék, bírság: 2005. évben: 915 e Ft

2006. évben: 1.533 e Ft

Folytatás a következő oldalon.

– bérleti díj: 2005. évben: 2.219 e Ft
2006. évben: 901 e Ft

A bérleti díjak emelését minimum 10 %-ban tervezzük.

a.) Működési célú kiadások tervezési feladatai

1) Önkormányzati alkalmazottak jogszabályban garantált és törvényben előírt bérének biztosítása a törvényi illetményalappal, bértáblával, önkormányzati költségvetésben elfogadott létszámadatak alkalmazásával a törvényben meghatározott időpontoktól.

2) 2002-ben bevezetett munkahelyi pótléknak az eddigiekkel azonos körben és mértékben történő biztosítása.

3) Polgármester költségátalányának tervezése.

4) Képviselői tiszteletdíjak tervezése.

5) Étkezési hozzájárulás biztosítása az adómentes határig.

6) Nyugdíjkiegészítő támogatás 1500 Ft/hó/fő.

7) Önkormányzati alkalmazottak folyószámla fenntartás támogatása 2000 Ft/fő/év.

8) Sporttelep gondnoki teendői költségek biztosítása nettó 10 e Ft/hó.

9) Dolgi előirányzatok tervezése a tényleges szükségleteknek megfelelően a tényleges költségszinten, dokumentáltan történjen, ma-

ximum a 2006. évi költségvetésben meghatározott határokig.

10) Pályázatokhoz önkormányzati saját erő biztosítása a polgármesteri hivatalnál tervezve a 2006. évi szinten.

11) Törvényben előírt kötelező vizsgák, továbbképzések fedezetének biztosítása.

12) Megállapodásokból, társulásokból, tagsági kötelezettségekből keletkező költségek tervezése.

13) Egyéb, a településüzemeltetést és az intézmények működését érintő hatósági előírásokból kötelező feladatok és költségek tervezése.

14) Méltányossági közgyógyellátás, egyéb szociális ellátások biztosítása a törvényi és helyi rendeleti szabályozásnak megfelelően.

15) Szervezett eü. szűrések költségeinek tervezése 2006. évi szinten.

16) 2-3 fő közhasznú foglalkoztatásának tervezése.

17) Karbantartási feladatokat intézményenként, tételesen, pontos költségzámításokkal kell tervezni, a fedezet a polgármesteri hivatalnál kerül tervezésre.

18) Gyermek- és családvédelmi, házi gondozás, jelzőrendszeres házi gondozás feladatellátása kistérségi megállapodás alapján.

19) Egyes közoktatási feladatok kistérségi (Megyei Közgyűlés általi ellátása).

20) Belső ellenőrzési feladat kistérségi megállapodás alapján.

21) Összevont orvosi ügyelet ellátása kistérségi megállapodás alapján.

22) Önkormányzati működési tartalék képzése 2 %.

b) Fejlesztési célú kiadások tervezése

1) Lakóterületi útfelújítások.

2) Víz-csatorna szolg. fejlesztési támogatás.

3) Központi ügyeleti szgk. részlete.

4) Közép-Duna Vidék regionális hulladéklerakóhoz való csatlakozás tagi kötelezettségei és az izsáki hulladéklerakó fejlesztési költségei.

5) Akadálymentesítés (pályázati forrásból).

6) Szeméttelp bezárásával kapcsolatos költségek (pályázati forrásból).

7) Volt Postaépület átalakítása (pályázati forrásból).

8) Ravatalozó építése (pályázati forrásból).

9) Középületek felújítása, karbantartása (pályázati forrásból).

10) Faluszépités, parkosítás (pályázati forrásból).

11) Játsszóter kialakítás (pályázati forrásból).

FARSANG

A farsang hossza évről évre változik, mivel zárónapja a húsvét időpontjához kötődik. Vízkeresztől (január 6.) a húsvétot megelőző 40 napos nagybőjt kezdetéig, azaz hamvazószerdáig tart. Farsang a tavaszvárás pogánykori, igen változatos képet mutató ünnepeiből nőtt ki, gyakorlatilag a zajos mulatozás, a tréfacsinálás, bolondozás, eszem-izsom és az advent lezárulásával, a párkeresés, udvarlás időszak.

Magyarországon a farsangi szokások a középkorban honosodtak meg, és számos idegen nép hatása érvényesült bennük. A városi polgárság elsősorban a német hagyományokat vette át (erre utal az elnevezés is az olasz „carneval” helyett), míg az arisztokrácia körében az itáliai és francia szokások terjedtek inkább el.

De fellelhetők pogány germán vagy éppen ókori görög, római motívumok is. Maga a szó német eredetű, „faseln” – jelentése fecsegni.

Ebben az időszakában már az ókori Rómában is rendeztek álarcos felvonulásokat, zenés táncmultságokat, úgynevezett Saturnalia ünnepeket, a téltemetés-tavaszvárás jegyében. A multságok egy álló hétig tartottak, a szegényeket megvendégelték, a családtagok ajándékokat adtak egymásnak. Ilyenkor rendezték a kedvelt gladiátor viadalokat is.

Latin nyelvterületen a „carneval” szó a farsang megfelelője, jelentése a hús elhagyása. Más magyarázatok szerint azt a díszes

szekeret nevezték carrus navalisnak, amelyet egykoron vidám, álarcos menet tolt végig Róma utcáin, innen a karnevál elnevezés.

Maszkos alakoskodás

Magyarországon már Mátyás korában divatban voltak bizonyos itáliai mintákat követő álarcos multságok, sőt II. Lajos udvarában harci játékokat is rendeztek. Az egyház kezdetben rossz szemmel nézte a fékevesztett mulatozást, az ördög művének tartotta és üldözte is.

Dacára az egyházi tiltakozásnak, a farsang időszakának megünneplését nem tudták visszaszorítani. Annak ősi, pogány gyökerei, melyek szoros kapcsolatban állnak a termékenység-, bőség-varázslással, a tél elmúlta felett érzett örömmel, a tavasz beköszöntét siettetni szándékozó rítusokkal, erősen éltek a nép hagyományaiban.

Farsang ünnepéhez kötődik Magyarországon a népi színjátszás kialakulása. A különféle maszkos alakoskodásokból nőttek aztán ki a különféle dramatikus játékok, amelyekben tipikus alakokat személyesítettek meg. Ilyenek voltak a cigány, betyár, a koldus, a vándorúr, a menyasszony, völegény. Kedvelt volt a férfi–női szerep- és ruhacsere. Szívesen alkalmaztak állatmaszkokat is, gyakran feltűnik a játékokban a kecske, a ló, a medve.

A legismertebb alakoskodó szokás magyar

nyelvterületen: a mohácsi busójárás. A délszláv eredetű sokácok faálarcos felvonulásairól már a XIX. században vannak feljegyzések, bár ezek általában a vigadalom botrányos részleteit emelik ki. Mivel az álarok a szereplőknek inkognitót biztosítottak, viszonylag gyakran került sor verekedésre, nők molesztálására, ami ellen a felháborodott közvélemény a hatóságok segítségét követelte. A XX. század folyamán aztán sikerült ezt az izgalmas ünnepet nyugodtabb mederbe terelni, és ekkor terjedt el a busójárás elnevezés is, a sokácok ezt a farsangot záró eseményt poklada „átöltözés, átváltozás” néven említik. Idén február 15–20-ig tart.

Bálok, multságok

A karácsonyi időszak elmúltával, a mezőgazdasági munkák megkezdése előtt, a telet záró időszakban sokfelé rendeztek bálokat, táncmultságokat a falvakban, illetve a nagypolgárság és az arisztokrácia a városokban. Vidéken általában a kocsmá vagy a fonó volt a színtere ezeknek az eseményeknek. A farsangi báloknak mind a paraszti életben, mind pedig a városi nagypolgárság körében hagyományai voltak. Magyarzata ennek, hogy az eladó lányokat, illetve a házasulandó fiatalembereket ezeken az eseményeken vezették be úgymond a társaságba, tehát a párválasztásban, társasági életben volt fontos szerepük. A legtöbb lakodalmat is ebben az időszakban tartották faluhelyen.

Nagy Andrea

Bűnmegelőzés

Bűnmegelőzési rovatunkban sajnós ismét van miről írni! Az elmúlt év végén ismeretlen tettesek az ajtót befelezve behatoltak az evangélikus templomba, ahonnan megpróbálták eltulajdonítani a nagy értékű, fából készült csillárt. Ezt ők valószínűleg nem tudhatták, mármint hogy fából készült, inkább rézre fáj a foguk, így aztán végül nem vitték el, de így is tetemes kárt okoztak a 300.000 Ft eszmei értékű csillár megrongálásával. A rendőrség időközben a tettesek nyomára bukkant (kalocsai lakosok), és folyik ellenük az eljárás a kunszentmiklósi Rendőrkapitányságon.

A buszmegállót is megrongálták ismeretlen tettesek az év utolsó napjaiban, és az ő kielégülését is megállapítást nyert, melyben országrésze volt a körzeti megbízottunknak, Hajdú Sándornak. A rongálók dunavecsei fiatalok voltak, ellenük is folyamatban van az eljárás.

Bosszantó ablakbetörések is történtek az év elején, melyben azonban egy helybeli iskolás volt a ludas, szülei már biztosan megtérítették a keletkezett anyagi kárt.

Kisebbségi lopásokról is jutottak el hírek a szerkesztőséghez, melyek során sajnós a sértettek sem voltak kellően elővigyázatosak. Meg kell értenünk, hogy egy olyan világban élünk, amikor sajnós egyesek, ill. egyes szélesebb réteg számára természetes, hogy elveszi azt, ami a másé, mert nincs, ami ettől visszatartaná. Sem a várható törvény szerinti büntetés, sem a többiek esetleges megvetése, sem a saját lelkiismerete (talán ez a legkevésbé!). A törvény szerinti büntetéstől több okból sem tartanak. Egyik, hogy meglehetősen enyhék a bíróságok által kiszabott büntetések, és azok végrehajtása sem elrettentő. Gyakorlatilag könnyebb ma elítéltnek lenni

egy börtönben, mint 25-30 évvel ezelőtt sorakatonának. Az embernek az az érzése támad, amikor a hasonló témájú híreket látja a sajtóban, mintha a társadalom által (bíróság) kiírt büntetések során azt kellene szem előtt tartani, hogy az elítélt jól érezze magát a börtönben vagy az egyéb kiszabott büntetést „el-szenvedve”, noha szerintem épp az lenne a büntetés lényege, hogy tudatosuljon az érintettben, hogy még egyszer ne tegyen olyat, amiért megbüntették. Persze ezt így mégsem lehet hivatalosan kimondani, csupán az emberi jogok, az Európai Unió normái és további hasonló jogi kategóriákba csomagolva találják az emberek számára ezt a furcsa helyzetet. Gondoljunk csak bele, hogy régen a bűnöst pl. pellenégre állították, hogy mindenki láthassa, hogy ő volt az a gonosztevő, ma pedig joga van a már többszörösen, jogerősen elítélt bűnözőnek ahhoz, hogy ne írják le a nevét, ne mutassák az arcát, mert jó hírnévhez való joga van! Érdekes!? Persze ez a „jogvédelem” már a rendőrségi eljárás során is megnyilvánul, kellő mértékben megnövelve az egyes ügyekre fordítandó időt és energiát, és felborzolva a hatóság képviselőjének idegrendszerét is. (Erről bírósági tárgyalások közvetítésén láthattunk ékes példákat.) És közben csodálkozunk, hogy egyre durvább, brutálisabb, szemtelenebb, felháborítóbb (magatehetetlenek, idősek sérelmére) bűncselekmények történnek, és egyre nő a fiatal és még fiatalabb bűnelkövetők száma.

Itt eszembe is jutott, hogy felhívjam a figyelmet az ilyen-olyan támogatások, szociális juttatások híreit kihasználó csalók, tolvajok várható megjelenésére, akik biztosan megpróbálnak megint magukat segélyosztó szerepbe feltüntetve bejutni lakásokba, és ott vagy az ott lakók meglévő pénzét pl. felvál-

tást színlelve kicsalni, vagy figyelmüket elterelve ellopni, esetleg hamisra kicserélni. Ne legyünk tehát hiszékenyek, óvatlanok, mert ezt használják ki a bűnözők. Különösképpen az idősebbek vigyázzanak, zárkózzanak be, és idegent ne engedjenek be semmiképpen. Még az olyanokkal szemben is legyenek elővigyázatosak, akik magukat rendőrnek adják ki, de ennek semmi látható jele nincs a felszerelésükben (igazolvány, jelvény, pisztoly, bilincs, gázspray, RENDŐRSÉG feliratú láthatósági mellény). A nyomozók járműve manapság bármilyen lehet, többnyire nem lát-szik rendőrségi járműnek, esetleg a tetején lévő rövid antenna utalhat a rendőrséghez tartozásra. Ha kétségeik támadnak, kérjék az igazolvány bemutatásán túl a felsorolt felszerelési tárgyak bemutatását is, mert ezeket magánál tartja a szolgálatban lévő civil ruhás rendőr is.

Visszatérve a bűnözőkre, higgyék el, semelyik hatóság vagy szolgáltató nem hoz személyesen pénzt házhoz, ez biztos átverés. Betörés ellen nehezebb védekezni, én leginkább a riasztóberendezések valamelyikét tudom ajánlani, főként az ún. néma riasztókat, melyek vagy a tulajdonos, vagy az esetleges biztonsági szolgálat, vagy a rendőrség telefonját csörgetik.

Sajnos egyre kisebb a készlet az emberek egy részében, hogy megélhetésüket, tisztességes úton (nem mások megkárosításával) biztosítsák. Persze ehhez országos viszonylatban is állandóan sok jó példára volna szükség, de ahogy a dolgok jelenleg állnak..., szerintem még jó ideig fokozottan elővigyázatosnak, körültekintőnek kell lenniük, lenniük!

Folytatjuk.

Gyimesi László

TERMÉSZETTUDOMÁNYI VERSENY

2006. december 7-én délután indultunk el a kunszentmiklósi Református Kollégiumba, ugyanis ott rendezték meg a komplex természettudományi versenyt.

A mi iskolánkból 4 háromfős csapat indult. Duzmathné Fehér Györgyi és Sallai Melinda kísért bennünket.

A verseny előtt pár héttel kaptuk meg a levelet, amelyben az előzetes feladatokat írták le. Nekünk Szent-Györgyi Albert életéről, C-vitamin-nal kapcsolatos kutatásairól, Nobel-díjáról kellett minden fontos dolgot összeszednünk, ezenkívül egy napi egészséges étrend diagramját kellett elkészítenünk.

A verseny a bemutatkozással kezdődött, azután következtek a nehezebb feladatok biológia, földrajz, kémia és fizika tantárgyakból.

A nehéz munka után vendégül láttak bennünket pogácsával és üdítővel.

A következő program teljesen lenyűgözött bennünket!

A Csodák Palotájából jött egy férfi, aki bemutatót tartott. Szárazjéggel kísérletezett, lebegő labdát mutatott.

Végül jött a várva várt pillanat, az eredményhirdetés. Az 5. osztály csapata 4. helyen végzett, Dobos László, Gál Tünde és Valaczka Lukács részvételével. A 6. osztályosok bronzérmesek lettek, a tagok: Gál Anikó, Gyurin Emese, Takács Melinda. A 7. osztályosok holtversenyben lecsúsztak a 3. helyről, így 4. helyen végzett Béres Viktória, Valaczka Csaba és Valaczka Regina. Mi, 8. osztályosok (Duzmath Ferenc, Medve Alexandra és Vászón Mónika) szintén bronzérmesek lettünk.

Nagyon jól éreztük magunkat, ajándékokkal megrakodva érkeztünk haza. Az összes csapat közül mi voltunk a legvidámabbak, zengett a busz hazafelé. Mint 8. osztályosok, jövőre mi nem vehetünk részt ezen a versenyen, de nagyon szép emlékként gondolunk majd rá, és szurkolunk a következő évfolyamoknak, hogy ők is legalább így zárják a versenyt, mint mi: vidáman, jó eredménnyel.

Medve Alexandra, Vászón Mónika, Duzmath Ferenc

Levegőszennyezés-védelem

A Község környezeti jogalkotása hagyományosan a levegőszennyezésre koncentrált. Alapvetően két szabályozási módot tartalmaztak: levegőminőségi normákat határoztak meg a kibocsátott szennyező anyagokra, illetve a kibocsátható mennyiséget korlátozták. Mindkét szabályozási mód létezik a jelenlegi jogrendben.

Az ipari létesítmények légszennyezésének csökkentésére alkalmas „csővégi” technológiák meglehetősen költségesek. A környezetvédő társadalmi szervezetek olyan integrált környezetkímélő technológiák bevezetését szorgalmazzák, amelyek elkerülik a szennyezések kialakulását.

A Bizottság levegőminőségi határértékeket vezetett be a kén-dioxidra, a lebegő szennyeződésekre, a nitrogén-dioxidra, a koromra és az ólomra. A levegőminőségre vonatkozóan új Keretdirektívát fogadtak el 1992-ben. Az elkövetkező években a jelenlegi szabályozást kell összehangolni és kiterjeszteni a Keretdirektívának megfelelően.

Az 1996-ben elfogadott Integrált Szennyezés és Megelőzési Ellenőrzés Direktíva (Integrated Pollution Prevention and Control – IPPC) a kibocsátások olyan ellenőrzési rendszerét vezette be, amely az ún. „elérhető legjobb technológiák” (Best Available Technologies – BAT) használatán alapszik. Mivel a szabályozásnak figyelembe kell vennie az adott ipari létesítmény földrajzi fekvését és a helyi környezeti feltételeket, az IPPC Direktíva sok „kiskaput” tartalmaz. Az IPPC Direktíva a levegő, a víz és a talaj szennyezésének integrált kezelésére irányul. Az IPPC Direktívát a legtöbb tagállam még nem alkalmazza.

A közelmúltban az EU leginkább a közlekedésből származó levegő-

szennyezéssel, valamint a CO₂ kibocsátással és egyéb üvegházhatású gázokkal kapcsolatos légszennyezéssel foglalkozott elsősorban. Az ún. Auto-Olaj program célja a szigorúbb üzemanyag-minőségi és kipufogógáz-kibocsátási normák bevezetése. A program jelenleg az Európai Parlament és a Miniszterek Tanácsa közti vita tárgya.

Ebben a vitában a Parlament véleménye közel áll egyes környezetvédelmi társadalmi szervezetek véleményéhez, és mind a mai napig ellenáll az olajvállalatok és a Bizottság nyomásának. Az együtdöntési eljárás (codecision procedure) alapján folyó tárgyalások valószínűleg a teljes 1998-as évet igénybe veszik. A Bizottság foglalkozni kíván a gépjárművek egyre nagyobb mértékű CO₂ kibocsátásával is. Ha az európai autóipar nem hajlandó önként az autók átlagos CO₂ kibocsátásának csökkentésére, akkor a Bizottság jogilag kötelező határértékeket fog meghatározni. A szabályozás határértéket állít fel pl. a dízel-motorú jármű koromkibocsátására, a folyékony üzemanyagok kéntartalmára. Ez utóbbi szabályozás módosításának értelmében 2003. január 1-jétől a nehézlajtartalmú üzemanyagok alkalmazása tilos, amennyiben annak kéntartalma meghaladja az 1%-ot, 2008. január 1-jétől pedig a 0,1%-nál nagyobb mennyiségű ként tartalmazó gázolajok használata tilos.

Az EU klímapolitikájának további elemei a megújuló energiaforrásokra vonatkozó ALTENER program, valamint az energiahatékonysággal és a kapcsolódó címkézésrel foglalkozó SAVE program. A Bizottságnak eddig nem sikerült bevezetnie az uniós szintű CO₂/energia adót.

A szabályozási tárgyak esetében a jogrendszer teljes megfelelése alapkövetelmény, vagyis az unió levegőtisztaság-védelmi szabályozását teljes egészében át kell vennie a magyar jogrendszernek.

Murányi Annamária

Anyakönyvi hírek

Születtek:

Tóth Tamás

anyja neve: Müller Mónika

Valaczka Marcell Lajos

anyja neve: Valaczka Csabáné

Varga József

anyja neve: Vargáné Sörös Bernadett

Elhaláloztak:

Bacsa László

élt 71 évet Dózsa Gy. u. 13.

Hantos Bálint

élt 77 évet Toldi M. u. 21.

Juhász József

élt 85 évet Dózsa Gy. u. 45.

Ronga Bálint

élt 84 évet Zrínyi u. 3.

Szabó Lajosné

élt 69 évet Toldi M. u. 16.

Szöllősi Györgyné

élt 77 évet Vasút u. 25.

Helyesbítés: Az Apostagi Napló XV. évfolyam 4. számának anyakönyvi híreiben Mérei Lili Janka édesanyjának, Csanádi Szilviának nevét helytelenül közöltük. A hibánkért elnézésüket kérjük.

Interjú Sramó Józseffel

Az apostagi fiatalok közül sokan vannak olyanok, akik szeretnek sportolni, szívesen töltenek a szabadidejüket mozgással. Akadnak olyanok is, akik figyelemreméltó eredményeket érnek el egy-egy sportágban. Ilyen Sramó József is, aki birkózásban jeleskedik, és nemcsak helyi vagy körzeti, de országos szinten is büszke lehet eredményeire.

– Mikor és hogyan kezdte el versenyszerűen birkózni?

– 1988-ban kezdtem a birkózást. Az egyik ismerősöm, aki három hónappal előttem kezdett el el foglalkozni a birkózással mondta, hogy próbáljam meg, mert ez egy nagyon jó sport!

– Melyik egyesületben sportolsz?

– A Dunaferr SE-ben kezdtem, és még ma is ennek az egyesületnek vagyok a tagja.

Itt versenyszerűen, nemzetközi szinten sportolok.

– Milyen eredményeket értél el az utóbbi években?

– Voltam serdülő országos bajnokságon 3., diákolimpián 2. és 3., utánpótlás országos bajnokságon 2. Erre vagyok a legbüszkébb! Ifjúsági országos bajnokságon 4.

– Melyik volt a legutóbbi sikered?

– A legutóbbi sikerem az utánpótlás országos bajnoki második helyem.

– Ha valamelyik apostagi fiatal szeretne ezzel a sporttal komolyabban foglalkozni, mit tanácsolnál neki, hogyan induljon el?

– Ha valakit komolyabban érdekelne ez a sport, ha engem megkeres, szívesen elmondom, hogy hogyan lehet elkezdni, vagy akár egy edzésre is lekísérem az egyesületbe!

– Köszönöm a válaszokat és gratulálunk a sikerekhez!

Ács Tibor

Amennyiben még nem ajánlotta fel adója 1%-át, de azt sem szeretné, hogy elmaradjon az ajándékozás ezen szokatlannak látszó formája, akkor a következőket ajánljuk figyelmébe:

Ladik Ifjúsági Egyesület:

18356557-1-03

Apostag Ifjúság Alapítvány:

19047733-1-03

Apostagért Közalapítvány:

18347023-1-03

Evangelikus egyház: 0035

Református egyház: 0066

Római katolikus egyház: 0011

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik Édesanyám,

ÖZV. SZÖLLŐSI GYÖRGYNÉ

temetésén megjelentek, sírjára koszorút, virágokat helyeztek, mély fájdalomukban velünk együtt érkeztek.

a gyászoló család

Gyász és hála

2007. január 11-én kísértük utolsó földi útjára életének 94. évében elhunyt dr. Bakay Pétert családjá, rokonai, a család barátai és a helyi végtisztesség-tévők körében.

Temetés után az Evangélikus Parókián fogadta a gyülekezet a temetés résztvevőit, és együtt érző szívvel osztozott a család gyászában.

Dr. Bakay Péter 1913-ban itt született az evangélikus parókián, gyermek- és ifjúkoruk sok szép emléke kötötte Apostaghoz.

Édesapja, aki 100 évet élt, 1910–1962-ig szolgált hűséggel a gyülekezet lelkészeként, mint főesperes, majd nyugdíjazása után kántorként szolgált. Ez a hosszú idő nem múlt el nyomtalanul sem a család, sem a gyülekezet életében. Nem szakadtak el Apostagtól, nyugvóhelye is itt van a családnak, ide köti őket a szeretet.

A fájó búcsúzás mégis sok örömet hozott az apostagi evangélikus gyülekezet tagjai számára. Hálával emlékeztek vissza szeretett lelkészükre, Bakay Péter főesperes úrra. Megelevenedtek régi kedves emlékek: az évenkénti rendszeres evangelizációs hetek, melyeken a megtérés evangéliuma hangzott el... A résztvevők előtt világossá lett, hogy életük fő baja, hogy hátat fordítottak a minket érthetetlen módon szerető Istennek..., a többi baj mind ebből ered. Bajaik megoldása, ha a szívük ajtaján kopogtató Jézust behívják életükbe, hogy hétköznapijainak is Ura legyen. Gyülekezetünkben akkor többen átélheték a bűnbocsánat, az új élet elmondhatatlan örömét, békességét. A lelkészházaspár által írt színi előadásokat mókás történetekkel tüzdelték, melyeket idős gyülekezeti tagjaink máig élvezhetnek. Közösséget formáltak az előadásokkal. Együtt éltek a faluval rendszeresen látogatva az örvendezőket és szomorkodókat, együtt örültek az örvendezőkkel és együtt sírtak a sírókkal. Kisgyermeküket vesztett családot egy éven keresztül is jártak vigasztalni. Ők maguk is két gyermeküket veszítették el. A gyülekezet tagjai a temetés alkalmával, nagy szeretettel emlékeztek a számukra felejthetetlen lelkészházaspárra még ötven év múltán is.

Most temetett Péter fiuk az ő háza népük utolsó tagja volt. Az Ige biztatásával búcsúztunk: „Higgy az Úr Jézus Krisztusban és üdvözülj mind te, mind a te házad népe!”

Temetésén Bácsi János evangélikus lelkész végezte a szolgálatot.

Kegelettel őrizzük emléküket.

Balogh Sándorné és Csorba Béláné

ÖKUMENIKUS IMAHÉT A KERESZTÉNY VILÁGBAN!

Mint már évek óta minden év januárjában a történelmi egyházak hívei világszerte – így Magyarországon és Apostagon is – közösen imádkoztak egy héten át minden nap a kereszténység egységéért, hiszen az elmúlt évszázadok alatt több nagy szakadást megért keresztény egyház és a belőle fakadt új egyházak vezetői is mára már érzik az egység hiányát.

Mivel Apostagon mindhárom történelmi egyház jelen van, így hétfőtől szombatig mindhárom felekezet imatermében 2-2 este gyűltek össze egyszerre a különböző felekezetekhez tartozó hívek, hogy együtt fohászkozzanak a Mindenhatóhoz.

Bácsi János evangélikus, ill. Mohácsi József református lelkész és Csatószegei Viktor katolikus teológus evangelizált a hat estén.

Mindhárman a különböző egyházak vezetői által közösen kiadott irányvonal mentén haladva fejtették ki gondolataikat, de mégis külön egyéniségeiknek megfelelően prédikáltak az összegyűlt híveknek. Közösen, vallási ellentmondás nélkül próbálták meg felhívni a figyelmet a krisztusi tanítás lényegi és mai aktuális kérdéseire, melyek tulajdonképpen alapkövei a jelenlegi törvénykezésnek, s nemcsak Magyarországon, hanem az egész keresztény világban. És itt álljunk is meg egy pillanatra! Az egész keresztény – vagy másként nyugati – világ, mondtam az imént. Igen, tudomásul kell vennünk, hogy mi is a keresztény kultúrában élünk hála első királyunk, Szent István bölcsességének, aki 1000 évvel ezelőtt felismerve népe fennmaradásának akkori egyetlen lehetőségét, csatlakozott az akkori Európa népeihez – hitvallásukban is.

A mai „modern” világban hajlamosak vagyunk azonban eltagadni ezt, s mintegy szégyenkezve beszélünk arról, hogy szüleink, nagyszüleink még fenntartás nélkül ismerték el az Isten létét, és büszkén vállalták kereszténységüket. Igaz, eközben ádáz ellenségnek tekintették a „más vallásúakat”, és más számos bűn is felróható elődeinknek e vonatkozásban!

Ma már pedig engedve a modernizáció leplebe bűjt, az isteni tanítástól – mely tulajdonképpen a szilárd erkölcsi alapokat képezi az egész világon ebben a kultúrában – való eltántorítás eszközeként a médiából, sajtóból özönlő valódi népbutításnak ott tartunk, hogy az európai alkotmány szövegének tervezetéből egyszerűen kihagyják a kereszténység tényét, és egy Apostag nagyságú faluban 10-20 fő gyűlik össze a három felekezetből együttesen az imahét egy-egy esti összejövetelén.

Mindközben más nagy világvallások pedig nyomulnak előre, egyre nagyobb teret nyerve Európában, Amerikában is, épp ott, ahol a viszonylagos és abszolút jólét is még növekedésben van. Úgy is mondhatnánk, hogy annyira jól élünk az ún. fejlett világban, hogy elveszítjük realitásérzékünket, összerosódik szemünk előtt a jó és a rossz határa, korlátainkat – a szilárd erkölcsi alapokat – elveszítjük, és hovatovább épp a modern, legfejlettebb – kultúr – ember többről kibújva nagy élvezettel tesszük tönkre, faljuk fel egymást. Egy kicsit a Római Birodalom utolsó századait juttatja eszembe.

Igen, biztosan voltak hibák, voltak szégyenletes események és bűnös emberek az eredeti, majd a darabokra szakadt egyházban is, hiszen EMBEREK voltak ők is! De gondoljuk csak végig higgadtan, hogy nem megyünk orvoshoz amiért pl. dohányzik, és az káros az egészségre? Vagy nem engedjük a gyereket iskolába, mert a tanár szerintünk valamit rosszul csinál?

Gondoljuk végig azt is most már, amit gyerekkorunkban tanultunk vagy hallottunk például a tízparancsolatról, mint a keresztény egyház alapkövének tekinthető tanításról. Mennyivel könnyebb volna az életünk egyenként és társadalmilag is, ha csak egy kicsit jobban szem előtt tartanánk, és nem vetnénk el oly könnyedén az első kísértésre a JÓT. Megismétlem: keresztény kultúrában élünk ezer éve, ennek megfelelően alakultak ki ezeréves hagyományaink, gondolatvilágunk, emlékeink, melyeket ezer éve örökítünk át az új generáció számára.

Hiszen valamennyien ezért érezzük valahol mélyen legbelül, hogy mi a jó és mi a rossz, akár vallásosak vagyunk, akár tagadjuk azt. Igazából mindegy, hogy Istennek nevezi vagy a lelkiismeretének, vallásosnak mondja magát vagy sem, ha engedi az ember felülkerekedni magában a jót a rosszal szemben, már jó útra lépett, mondhatni az egyetemes keresztény tanítás útjára, mely vonatkozásában nincs különbség a katolikus és a protestáns vallások között sem. Az egyik imaestén elhangzott prédikációban már a magas rangú egyházi vezetők véleményeként hangzott el, hogy sokkal több, ami összeköti a három történelmi egyházat, mint ami szétválasztja.

Ennek így is kell lennie, ha elfogadjuk a néhány mondattal fentebb írtakat, márpedig ezt támasztja alá mind az irodalom, mind az egyéb művészetek számtalan példája: az ember tudja, mi a jó, de különböző érdekek, okok miatt sokszor mást választ, de a végén mindig a Jó győzedelmeskedik, mintegy kivetítve az ember örök vágyát. Kérem, fogadják a fentiek egy apostagi ember e témában ébredt gondolatainak egyszerű leírásaként.

Gyimesi László

Közel 100 év – de nem magány!

Legidősebbek köszöntése

Apostagon jó élni! Olyannyira, hogy többen vannak az itt élők közül 90 éven felüliek, sőt a legidősebbek betöltötték a 99. évüket is. Hogy mi lehet a hosszú élet titka, az egyénenként változhat, van aki szerint a mértékletes étkezés, más szerint a nyugodt élet, ismét más a szerencsés környezeti és genetikai adottságokban találja meg a magyarázatot, de annyi bizonyos, hogy 99 évig egészségben, szellemi frissességben élni nagy ajándék a Gondviseléstől. Apostagon 2007. január 22-én kettő 99 éves asszonyt és egy 94 éves férfit köszöntött a község nevében Zakar Zoltán polgármester és dr Szöllösi Károlyné jegyző.

A község legidősebb lakosainak év elején történő köszöntését még Szabó József polgármester úr kezdte el 1992-ben, és tette szép hagyományá, emlékeztetve arra, hogy elődeink munkájának köszönhetjük, hogy itt vagyunk, s akik a sok szenvedést, nélkülözést hozó XX. századot nemcsak átérték, hanem ezen kívül átmentették nekünk a minden bajt túlélő emberséget, tisztességet, bölcsességet, azokat példaképpül állíthatjuk meg életükben a fiatalabb nemzedékek elé, hogy erőt meríthessenek az idősebbek helytállásából. Mert az újévben úgy rugaszkodhatunk neki az új kihívásoknak, hogy az elődök örökségét is magunk mögött érezhetjük, nem csak a magunk erejéből kell boldogulnunk.

A születésnap köszöntés családi esemény, de a legidősebbek nemcsak családjuknak, hanem tágabb környezetüknek, falujuknak is legfőbb becsben álló személyiségei. Ezért illő, hogy községi szinten is megemlékezzünk róluk. Eddig a legidősebb férfit és nőt, 1-1 személyt köszöntött a község képviselőiben a polgármester, a jegyző, a szociális bizottság elnöke, az Apostagi Napló főszerkesztője és az Idősek

Klubjának vezetője, olyanokat, akik családjuk körében éltek és lakásukban fogadták a „küldöttséget”.

Mivel két 99 éves asszony között nem számottevő az a pár hónapnyi korkülönbség, ezért idén két hölgyet, Joó Józsefnét és Nagypolányi Istvánnét, és egy férfit, Áron Józsefet keresték fel ez alkalomból a község vezetői. Mivel Ilonka néni és Józsi bácsi egyrészt az Idősek Klubjának tagjai, másrészt családjuk más helységben él, ezért őket az Idősek Klubjában keresték fel, míg Marika nénit otthonában. Egy kis ajándékkal kedveskedtünk az időseknek, de

amit tőlük kaptunk, az sokszorosan nagyobb ajándék volt. Marika néni fiatalkoráról mesélt, amikor még szobalányként szolgált, olyan kedvesen, vidáman idézte föl az akkori időket, estig elhallgattuk volna.

Ilonka néni szintén a régi időkről mesélt, de nem mulasztotta el megkérdezni a legfrissebb híreket sem, Józsi bácsi alig jutott szóhoz mellette. Igaz, őt hűséges kutyája nyugtalanította, aki elkísérte a klubba is.

A jó Isten tartsa meg őket és a többi idős embert jó egészségben, úgy testben mint lélekben, és adjon nekik életükben sok-sok szívmelegítő, boldog eseményt, ezt kívánom szeretettel, magam, az Idősek Klubja dolgozói és az egész község nevében.

Valaczka Jánosné

Répmutató

Egy rovat, amely nem tűri a prózát, csak a látszatra ad, amely néha lehet, hogy csal. Csak a képmutatás a lényeg. Olvassanak a képekről, nézzék és írják meg maguknak a szöveget.

